

ئەو

(الەو)

نوسەر :

ئەنئەنى ئەكبەر موحىبەدین ئىبن عەرەبى

وەرگێران

هەژىر ئىسماعىل لالە ئەحمەد

ئەكادىمىيە زانستى كوردى

ناوی کتیب : ئەو (الھو)

نوسەر : شیخی ئەکبەر موحیەدین ئیبن عەرەبی

وەرگیران : ھەژیر ئیسماعیل لالە ئەحمەد

ناوەند : ئەکادیمیای زانستی کوردی

سالی بلاوکردنەوہ : ٢٠٢٤

پیشہ کی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الْوَصْفِ وَالْوَحْيِ وَالرَّسَالَةِ وَالْحِكْمَةِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

تَسْلِيماً

نہمہ یہ کیکہ لہ بہرہمہ ناوازہ کانی شیخی نہکبہر حزرہتی موحیدین نبین
عہرہبی کہ زانیہ کی کہم وینہ و کہم شیوہ بووہ لہ سہردہمی خوئی و ہہموو
سہردہمہکاندا ، لہم بہرہمہدا شیخ نبین عہرہبی بہ پوختی نہوہ دہخاتہ روو کہ
ہہموو بوونہوہران لہراسبتیدا بوونیکی وہہایان نییہ کہ دواتر بہ لہناوچوون
کوٹایی بیت و نہو بوونہی ہہیہ تہنہا بوونی خودایہ ، واتا ہہر خودا ہہبووہ و
ہہر نہو دہمیٹیہوہ لہ کوٹاییدا ، بو نہوہی خودا تاک و تہنہا و بی ہاوہل بیت
پیویست دہکات کہ بوونہوہران وجویدیکی حقیقیان نہبیت چونکہ نہگہر ہہیانبیت
نہوا دہبہنہ ہاوہل لہگہل وجودی خودادا ، ہہربوہ شیخ نبین عہرہبی لہم نامہیہدا
کہ بہ ناویشانی (ہو) واتا (نہو) دیت و مہبہست پیی خودایہ ، ناماژہ بہ
تہوچیدیکی تہواو پوخت و راست و دروست دہدات کہ بوونہوہران پیویستہ نہم
تیگہیشتنہ لہ ناخ و دلایان بچینن و بہو شیوہیہ لہ دنیا و بوون و خودا تیگہن ،
ہیوادارم نبی سودمہند ببین

ہہژیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

متمانهم به نهوه و پشتی پین دهبهستم .

سوپاس بۆ خودا ، سهلامی خودا لهسههر نهوانه‌ی که خودا هه‌لی بژاردوون ، پیغهمبهر (سه‌لهوات لهسههر خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی) فهرموویه‌تی : (ههرکه‌س خۆی بناستیت نه‌وا خودا ده‌ناسیت) ، سوپاس بۆ نه‌و خودایه‌ی که پیش تاک و ته‌نهایی نه‌و هیچ شتیک نه‌بووه مه‌گهر نه‌و نه‌بیت ، له‌دوای تاک و ته‌نهاییه‌که‌شی ههر نه‌و هه‌بووه ، نه‌و هه‌بوو و پیش و دواتری له‌گه‌ل نه‌بوو ، نه‌ به‌شی سه‌ره‌وه‌ی هه‌بوو و نه‌ش خواره‌وه ، نه‌ نزیکه‌ی هه‌بوو لیه‌وه و نه‌ش دووری ، نه‌ چۆنیه‌تی هه‌بوو و نه‌ شوین ، نه‌ نانی به‌سههر تیده‌په‌ری و نه‌ش سات ، نه‌ سه‌رده‌م و نه‌ کات ، نه‌ گهردوونیک و نه‌ شوینیک ، نه‌و تا ئیستاش به‌و شیوه‌یه‌ ماوه‌ته‌وه ، نه‌و یه‌کیکه‌ به‌ی نه‌وه‌ی یه‌کیکه‌ی هه‌بیت ، نه‌و تاکه‌ به‌ی نه‌وه‌ی تاکیکه‌ی هه‌بیت ، پیکنه‌هاتوه‌وه له‌ ناو و مانا ، به‌لکو ناوی نه‌و نه‌وه (هو) ، و ماناکه‌ش ههر نه‌وه ، نه‌ ناویک جگه‌ له‌و هه‌یه ، نه‌ واتایه‌ک جگه‌ له‌و ، ههر بۆیه‌ نه‌و ناوه‌ و مانایه ، نه‌و یه‌که‌مه‌ به‌ی سه‌ره‌تا ، دوایینه‌ به‌ی کۆتایی ، دیاره‌ به‌ی نه‌وه‌ی ده‌ریکه‌وئ ، په‌نه‌انه‌ به‌ی نه‌وه‌ی شاراوه‌ بیت ، مه‌به‌ستم : نه‌و هه‌یه‌ له‌ پیتی سه‌ره‌تادا و هه‌یه‌ له‌ پیتی کۆتاییدا ، نه‌و بوونی هه‌یه‌ له‌ پیتته‌ شاراوه‌کان و نه‌و بوونی هه‌یه‌ له‌ پیتته‌ په‌نه‌انه‌کاندا ، به‌ی نه‌وه‌ی نه‌م پیتانه‌ تیکه‌ل به‌ بوونی بین ، بونی نه‌م پیتانه‌ش ته‌نها له‌پیناو نه‌وه ، بۆیه‌ له‌مه‌ تییگه‌ بۆ نه‌وه‌ی نه‌که‌و پته‌ ناو هه‌له‌ی حلویه‌کان (نه‌وانه‌ی ده‌لین خودا ده‌چیتته‌ ناو شته‌که‌نه‌وه‌ یان شته‌کان ده‌چنه‌ ناو خوداوه‌)

نه‌ نه‌و له‌ شتیکدایه‌ و نه‌ شتیکیش له‌ناو نه‌ودا هه‌یه ، نه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ و نه‌ له‌ ناوه‌وه ، پێویسته‌ به‌م سیفته‌ه‌ بیناسیته‌وه ، نه‌ک به‌ زانست و عه‌قل ، نه‌ش به‌ تیگه‌ه‌شتن و وه‌هم و خه‌یال ، نه‌ش به‌ هه‌ست و چاوی سه‌هر ، نه‌ش به‌ چاوی دل و نه‌ش به‌ درک پیکردن ، که‌س نابیینیت غه‌یری نه‌و و که‌س درکی

پیناکات غهیری ئەو ، و کەس نایزانیت غهیری ئەو ، خۆی خۆی دەبیدیت ، خۆی خۆی دەناسیت ،
 کەسی تر نابینیت و کەسی تر درکی پێ ناکات ، پەردە و هەدانیەت و تاكو تەنهاییەکیەتی کە نابینیت
 و شتیکی تر نییە جگە لەمە ، پەردەکە بریتیه له هەبوونی ، هەبوونی خۆی بە تاک و تەنهایی
 شاردۆتەو بەبێ چۆنیەتی ، کەس جگە لەخۆی نابینیت و کەس جگە له خۆی درکی پێ ناکات ، بە
 پێغەمبەریک و نەش پیاوچاکیکی کەم و نەش فریشتەیهکی نزیک له خۆی ، پێغەمبەرەکی هی ئەو و
 نیردراوەکی هی ئەو ، پەيامەکی هی ئەو و قسەکی هی ئەو ، خۆی نارادوو بە خۆی خۆی بو خۆی
 بەبێ هیچ نیوەندگیریک و هیچ هۆکاریکی تر نییە ، جیاوازی نیه لەنیوان پەيامهین و پەيامهینیکی تر ،
 ئەو هی خۆی هاتینت یان پەيامی هینابیت له پەيامبەران ، هەبوونی پیتی الله هەبوونیەتی ، نه گۆریویەتی
 و نەش لەناوی بردوو ، نەش ناو و ماناکە و هەبوونی گۆریو بە شتیکی تر ، هەریو پێغەمبەرمان
 (سەلوات لەسەر خۆی و بنەمالەکی) فەرموویەتی : (ئەو هی خۆی بناسیت ئەوا خودا دەناسیت) ،
 هەروەها دەفەرمویت : (خودای خۆم بە خودای خۆم ناسی) ، لێرەدا ناماژە بەو دەکات کە تۆ خۆت
 خۆت نیت ، بەلکو تۆ ئەویت بەبێ تۆ ، نه ئەو هاتۆتە ناو تۆ ، نەش تۆ چوینتە ناو ئەو ، نه ئەو لەتۆ
 دەرچوو و نەش تۆ لەو دەردەچیت ، مەبەستیشم لەمە بریتیه لهو هی کە : تۆ بونت هەیه و سیفەتەکی
 بەم شێوەیهیه بەبێ گۆرانهاتن بەسەریدا ، بەلکو مەبەستم : تۆ ئەویت و هەرگیز نابیت ، نه بەخۆت و
 نه بە ئەو ، نه له ئەو و نه لهگەڵ ئەو و له لای ئەو و نه لهووە و نەش بو ئەو ، نه تۆ لەناو دەچیت و
 نەش بوونت هەیه ، تۆ ئەویت و ئەویش تۆیه ، بەبێ ئەو شێوانەکی باسما کرد ، نەگەر بوونی خۆت
 بەم شێوەیه زانی ، ئەوا خودا دەناسیت ئەگەر نا نایانیت ، زۆریەکی خوداناسان ناسینی خودایان داوەتە
 پال فەنا و لەناوچوون له هەبووندا ، یاخود فەنابوون له فەنادا ، ئەمەش هەڵەیهکی روونه ، چونکه
 ناسینی خودا پێویستی بە فەنابوون له بووندا نییە ، پێویستی بە فەنابوون له فەنادا نییە ، چونکه
 شتەکان بوونیان نییە ، هەرچیهکیش بوونی نەبوو لەناوچوونی بو نییە ، لەناوچوونیش دوا ئەو هی کە

هه‌بوون بچه‌سپیت ، نه‌گهر تو خۆت ناسی به‌وهی بوونت نیه و له‌ناویش ناچیت ، نه‌وا خودای گه‌وره ده‌ناسیت ، نه‌گهر نا‌نا‌ناسیت.

به‌وه‌شی که بلنیت خودا ده‌زانیت که‌وا هه‌بوون له‌ناوده‌چیت ، و فه‌ناده‌بیت له فه‌نادا نه‌وا تو هاوه‌لت بو خودا داناوه ، چونکه نه‌گهر سیفه‌تی زانینی خودا به له‌ناو‌چوونی هه‌بوون و فه‌نا‌بوون له فه‌نادا زیاد بکه‌یت ، نه‌وا نه‌وکات واتا هه‌بوون هه‌بووه بو جگه له خودا و نه‌مه‌ش نات‌ه‌واوه و هاوه‌لدانانیک‌ی روونه ، چونکه پیغه‌مبه‌ر (سه‌له‌وات له‌سه‌ر خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی) فه‌رموویه‌تی : (هه‌رک‌ه‌س خۆی بنا‌سیت نه‌وا خۆی ده‌ناسیت) ، نه‌یفه‌رموو نه‌وه‌ی خۆی له‌ناو ببات نه‌وا خودای ده‌ناسیت ، جی‌گیرکردنی هه‌بوونی شتاتیک یه‌کنا‌گر‌یت‌ه‌وه له‌گه‌ل له‌ناو‌چوونی ، هه‌رش‌تیک‌یش جی‌گیربوون و هه‌بوونی نه‌چه‌سپیت نه‌وا نا‌کر‌یت له‌ناو‌یش بچیت ، توش هه‌بوونت هیج نییه و هیج نه‌بوونیش نا‌در‌یت‌ه پال شتیک‌ی له‌ناو‌چوو یاخود له‌ناو‌نه‌چوو ، نه‌ش پال هه‌بوون و نه‌بوون ، په‌یامه‌ین (سه‌له‌وات له‌سه‌ر خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی) ناما‌زه‌ی بو نه‌وه کردووه که تو نیستا بونت نییه ، وه‌ک چون پیش دروس‌ت‌کردن بوونت نه‌بووه ، نیستاش ، له‌به‌ر فه‌رمایشتی په‌یامه‌ین که فه‌رموویه‌تی : (خودا بوونی هه‌بووه و هیچی له‌گه‌ل نه‌بووه) ، له فه‌رمایشته‌که ناما‌زه‌یه بو پیشتر و نیستا و تا هه‌تا هه‌تایه ، نیستا پیشتره ، خودا له پیشتردا بوونی هه‌بووه و هه‌تا هه‌تایه بوونی ده‌بیت ، بوونی هه‌بووه پیشتریش به‌بی هه‌بوونی نه‌زل و نه‌به‌د و پیشتر ، نه‌گهر وا نه‌بیت ، نه‌وا تاک و ته‌نها نه‌ده‌بوو و پیویست بوو که ته‌نها خۆی هه‌بیت به‌بی هاوه‌ل ، نه‌گه‌ریش هاوه‌لی هه‌بوایه نه‌وا نه‌و هاوه‌له ده‌بوو خۆی بوونی به زاتی خۆی هه‌بوایه نه‌ک به بوونی خودا ، به‌مه‌ش ده‌بووه خودایه‌کی تر ، نه‌وه‌ش مه‌حاله ، خودا هاوه‌ل و شوین و شیوه و که‌سی نییه و هه‌رک‌ه‌س شتیک‌ی له‌گه‌ل خودا یاخود له خوداوه یاخود له‌ری‌گای خوداوه بینی نه‌و شته‌ش پیویستی به خودا بوو ، نه‌وا نه‌و شته‌ی کردو‌ته هاوه‌لیکی پیویست به خودا له خودایه‌تیدا ، هه‌رک‌ه‌س ری‌گه‌ی دا به‌وه‌ی که شتیک له‌گه‌ل خودادا هه‌بیت که خۆی به خودی خۆی یاخود نه‌و خۆی نه‌نجامی بدات به

له ناوچوونی له بووندا یاخود له فه نابوونی له فه نادا ، نهوا ئهم تیروانینه زور دوور و ناپهسهنده و هرگیز بونی ناسینی خودی نه کردووه ، چونکه هرکس بئیت ههپویهک ههیه که خودا دروستی کردووه و بهوهوه جیگیره ، نهوا دهبیتته شتیکی له ناوچوو ، له ناوچوونیشی و اتا فانیبوون له فه نادا ، بهمهش فهنا دهچیتته ناو فهناوه ، نهمهش هاوه ئدانان له دواى هاوه ئدانانه ، ناسینی خود نییه ، چونکه هاوه ئدانانه نهوهک خودا ناسین و نهش خود ناسین

نهگهر کهسیک بئیت : نهی ریگای ناسینی خود و ناسینی خودا کامهیه ؟

له وه لامدا ده ئیم : ریگای ناسینیان نهوهیه که بزانیته کهوا خودای گهوره بوونی ههپووه و هچی له گهه له نهپووه و نیستاش بهو شیوهیهیه ، نهگهر کهسیک وتی : خودی خوّم به جگه له خودا دهبینم و خوداش به خودی خوّم نابینم !

له وه لامدا ده ئیم : پهپامهین (سه لهوات له سههر خوئی و بنه ماله کهی) به خود مهپهستی بوو له : ههپوونت و حهقیقه ته کهت ، نهک نهو نهفس و خودی که به لومه کار و فهرمانکهر به خراپهیه ، به لکو ناماژهی بو خود کردووه له ههموو شتیکی جگه له خودای گهوره .

پهپامهین (سه لهوات له سههر خوئی و بنه ماله کهی) ده فهرمویته : (خودایه شتهکانم بهو شیوهیه نیشان بده که ههنا و دهبینرین) ، لیره دا ناماژهی بو نهو شتانه کردووه که جگه له خودان ، و اتا نهوه شم پی بناسینه که جگه له تویه ، بو نهوهی بزانه و شتهکان بناسم ، نهو شتانه چین ؟ نایا تون یان جگه له تون ؟ نایا کونه یاخود نوییه ؟ نایا ماوه یان له ناوچوووه ؟ نهگهر خودا نهو شتانهی که جگه له خوین نیشانی بدات به پی ههپوونی شتهکان جگه له خوئی ، و اتا نهگهر شتهکانی وهک خوین بینی ، مه بهستم : و اتا شتهکانی به خودی خودا بینی به پی چونیتهی ، و به پی شوین و ناو و ناوی نهو شتانهی دیت به دلدا و شتهکانی تریش ، نهوا ههپوونی خود و ههپوونی شتهکان له شتدا وهک پهکن ، نهوهی شتهکان

بناسیت خود دهناسیت ، هرکاتیش خودی ناسی نهوکات خودا دهناسیت ، چونکه نهوهی پیی وایه جگه له خودایه ، له راستیدا تنها هر خودایه ، بهلکو زاتی خودا و خودا جیاوازن ، بهلام تو نازانیت که دهبینیت و نازانیت که دهبینیت ، هرکات هم نهینیهت بو درکا ، نهوا دهنانیت که تو جگه له خودا نیت ، دهنانیت که تو مبهست و داواکراهکیت له داواکردنی خوداکهتدا ، دهنانیت کهوا پیویستت به فنا و لهناوچوون و فنا له فناوو نییه ، بهلکو نهپوویت و نابیت و کات و شوینت بو نییه ، وهک پیشتر باسمان کرد ، هموو سیفتهکانت به سیفتهی خوی دهبینیت ، روکeshیشت به روکeshی نهو و پهنانیشت به پهنانی نهو و سهرهتات به سهرهتای و کوتاییت به کوتایی نهو ، بهبی هیچ گومانیک لهکاتی ناسیندا ، نهگهرنا پیش نهوه سیفتهکانت به سیفتهی نهو نابینیت ، خودی خوشت به نهو دهبینیت بهبی نهوهی تو بچیته ناوی یاخود نهو بیته ناوت نه به زور و نه به کم ، خودا دهفرمویت : (هموو شتیک لهناو دهچیت تنها خودی خودا نهبیت {الفصص-۸۸}) ، به روکesh و پهنان ، واتا ، ههپوو بونی نییه جگه له نهو ، جگه لهویش هیچ شتیک بوونی نییه ، تا پیویستت به لهناوچوون بکات و تنها خودی خودا بمینیتتهوه.

مبهستم : هیچ شتیک جگه له خودی خودا بوونی نییه ، وهک چون که سیک که هیچ نهانیت ، پاشان بیناسیت ، نهوکات بوونی لهناو دهچیت و نهزانیهکeshی لهناو دهچیت ، بهلام لیرهدا بوونی لهناو نهپردوو بهلکو نهزانیهکeshی لهناوپردوو ، ههپوونی ماوهیه به شیوهیهک که ناگوریت بوونی به ههپوونیک تر ، ههپوونی نهزانییش نه ههپوونی که سیک که بزانییتی بهجی هیشتوو و نهش چونه بهناو یهکدا ، بهلکو نهزانیهکesh بهرز بوتتهوه ، بویه پیت وانهبی پیویستت به فنایه ، نهگهر پیویستت به فنا و لهناوچوون بوو ، نهوا نهوکاته تو پردهی نهوی ، پردهش جگه له خودایه ، پیویسته به زالبوونی جگه لهو بهسهریدا که لاجچیت بو نهوهی ببینریت ، نهمهش ههلهیه ، پیشتر نامارهمان پیدا که تاکو تنهایی پردهکeshیتی و شتیک تر نییه ، هر بویه شیواوه بو که سیک که گهیشتوو بهم حقیقهت

و راستیه بآیت : (من حهقم) ، و بآیت : (گهورهیی و شکۆمهندی بو من) ، کهس پئی ناگات ههتا سیفاتهکانی به سیفاتهکانی خودا نهبینیت ، خودی خوۆشی به خودی خودا ، بهبئی تیکهلبوون یان خودا بوونی سیفاته و خودهکان ، نهش چونه ناو خودا و نهش دهرچوون لئییهوه ههرگیز ، نهش بهوهی که فانی بووه له خودادا و نهش که ماوهتهوه به خوداوه ، وهها خوۆی دهبینیت که ههرگیز نهبویت و نهبیت ، پاشان لهناوچوو خودیک نهما جگه نهو ، بوونیکیش نهما جگه له نهو ، نهمهش نامازهیه بو پهيامهین (سهلهوات لهسهه خوۆی و بنهملهکهی) که دهفهرمویت : (جنیو به کات و سهردهم مهدهن ، خودا کات و سهردهمه) ، وهک نامازهیهک بو نهوهی که ههبوونی کات و سهردهم ههبوونی خودای گهورهیه بهبئی هاوهل و کهسوکار و شوین و شیوه ، پهيامهین (سهلهوات لهسهه خوۆی و بنهملهکهی) دهفهرمویت : خودا فهرمووی : (نهی بندهکهم ! نهخۆش کهوتم نههاتیت بو سهردانم ، داوام لیت کرد نهتدامن) ، و بهم شیویه ، نامازهیه که ههبوونی پرسسیارکار ههبوونی نهوه و ههبوونی نهخۆش ههبوونی نهوه ، ههرکات شیا که ههبوونی پرسسیارکار ههبوونی نهو بیت و ههبوونی نهخۆش ههبوونی نهو بیت ، نهوا دهشییت ههبوونی تو ههبوونی نهو بیت ، ههبوونی ههموو شتهکانیش له پیکهاتهکاندا – له شت و جهوههههکاندا- ههبوونی نهو بیت ، کاتیک نهینی گهردیلهیهک له گهردیلهکان دهرکهویت نهوا نهینی ههموو پیکهاته شاراوه و ناشکراکان دهردهکهویت ، گهردیلهکانیش جگه له خودا هیچ نابین ، بهلکو ههبوونی گهردیلهکان ناو و مانای خوویهتی ، ههبوونی ههموویان ههر نهوه بهبئی شک و گهمان ، و وههای نابینیت که ههرگیز شتهکانی بهدی هینابیت ، بهلکو دهبینیت : (یهو ههموو روژیک له کاروباریکدایه (الرحمن – ۲۹)) ، نهمهش له ناشکراکردن و شارندنهوهی ههبوونی بهبئی چۆنیهتی ، چونکه (نهو سهههتا و کووتاییه و ناشکرا و پهنهانه و بهههموو شتیک نهو زانایه (الحدید-۳)) ، به یهکبوونی خوۆی دهرکهوت و به تاک بوونی خوۆی شاراوه بوو ، نهو به خودی خوۆی تاکه و دهسهلاتداره و به خودی خوۆی کووتایه به ههمیشه بوونی ، ههبوونی پیتی یهکهه ههر نهوه و ههبوونی پیتی کووتایی

هەر ئەوه ، هەبوونی پیتە ئاشکراکان ئەوه و هەبوونی پیتە پەنھاکان ئەوه ، ئەو ناو و ماناکەیهتی ،
 وەک چۆن هەبوونی پێویستە ، پێویستە جگە لە خۆشی بوونی نەبێت ، ئەوهی پێی و ابیت جگە لە ئەوه
 ئەوا ئەو جگە لەو نییە چونکە ئەو بەدووره ئەوهی جگە لە خۆی بوونی هەبێت ، بەلکو جگە لەو هەر
 خۆیهتی ، ئەو خۆیهتی بەبێ گۆرانکاری لەگەڵ هەبوونی لە هەبوونیکی روون و شاراویدا ، ئەوهشی
 نەم سیفەتەى هەبێ ئەوا سیفەتی زۆری کەیه کە سنور و کۆتایی نەبێت ، هەر وەک چۆن ئەوهی بمریت
 ، هەموو سیفەتە خراب و چاکەکانی لێی دادەبرێن ، بەهەمان شیوەش ئەوهی بە شیوەیهکی مەعناوی
 بمریت ، هەموو سیفەتە چاک و خرابەکانی دەچڕێن ، خودای گەوره دەسەلاتدار دەبێت لەهەموو
 حالەتیکدا ، لە پێگەى زاتی خودی خودادا دەبێت ، پێگەى سیفەتەکانیشی سیفەتەکانی خودا دەبێت ،
 هەر بۆیە پەيامهین (سەلەوات لەسەر خۆی و بنەمالەکەى) دەفەر مۆیت : (بمرن پێش ئەوهی بمرن) و
 دەفەر مۆیت : (بەندەکەم لێم نزیک دەبیتەوه بە نەجامدانی سونەتەکان هەتا خۆشم دەوێت ، کە خۆشم
 ویست ، دەبمە گۆی و چاو و دەست و پێی) هەتا کۆتاییەکەى ، کە ناماژەیه بۆ ئەوهی کە هەرکەسێک
 خۆی بناسیت ، ئەوا هەموو بوونی بە خودا دەبێت ، گۆرانکاری لە خودی خۆی و سیفەتەکانی نابینیت
 ، کەوا ئەو بەبوونی خۆی هەبوو نەبوو بەلکو نەزان بوو بە ناسینی خۆی ، هەرکات خۆت ناسی ،
 ئەوا لوتبەرزیت دەروات و دەبێت کە جگە لە خودا هیچی تر نیت ، نەگەر هەبوونیکی سەر بەخۆشت
 هەبوو ئەوه پێویستت بە لەناوچوون و ناسینی خود نییە ، دەبیتە خودایەک جگە لە خودا ، حاشا کە
 غەیری خودا خودایەکی تر بوونی هەبێت .

لە سوودەکانی ناسینی خود : فێربیت و دنیابیتەوه کەوا هەبوونت بوون نییە و لەناوچوونیش نییە ، تۆ
 بونەوەر نیت ، نەبوویت و نابیت ، ئەوهش لە مانای (لا اله الا الله) دەر دەکەوێت کە هیچ خودایەک نییە
 جگە لە خۆی ، هیچ بوونیکیش نییە جگە لە بوونی ئەو ، نەبوونیکیش جگە لە خۆی ، هیچ خودایەک

نییه جگه نهو ، نهگهر کهسی بئیت : تو بهمه خودایه تیه کهیت پوچهل کردهوه ؛ دهئیم چونکه نه خودایه کی دروستکهر بووه و نه دروستکراو ، نه بهدیهنهر بووه و نه بهدیهنراو ، نهو نیستاش ههر بهو شیوهیهیه ، بهدیهنران و خویه تیه کهی پیویستی به بهدیهنراو و دروستکراو نییه ، نهو ههر بهدیهنهر بووه نهگهر هیچیشی نه هینابینه بوون ، دروستکهریش بووه نهگهر هیچیشی دروست نه کردبیت ، ههموو زانایی و داناییه کان بۆ خودایه نهوه دهکات که دهیهوئیت ، پریاریش ده دات به دهسه لاتی خوی نهو پیش دروستکردنی بهدیهنراوان به ههموو سیفته تهکانی وه سف کراوه ، نیستاش ههر بهو شیوهیهیه ، کات تیپهرین کاریگری لهسه دروست ناکات له نیستا و داهاتوو و راپردوودا ، روودانی نیستا و داهاتوو فرمانه رووکه شه کهیهتی ، روودانه پیشووه کانیسی فرمانه پنهانه کهیهتی ، پنهانیشی رووکه شیهتی و رووکه شیشی پنهانیهتی ، سه ره تاکه ی کۆتاییه کهیهتی و کۆتاییه کهی سه ره تایهتی ، ههموو ان یه کیکن ، و یه کیکیش ههمووانه ، نهو سیفته تی بریتی بوو له (ههموو روژیک له کاروباریکدایه {الرحمن - ۲۹} ، هیچی له گه لدا نه بووه ، نیستاش بهو شیوهیهیه ، هیچ بوونیکیش جگه خوی بوونی نییه ، وهک چون له نه زهل و له پیشیشدا وه هابوو (ههموو روژیک له کاروباریکدایه) ، نه روژی بهسهر تیده پهریت و نه کاروبار ، وهک نهوه ی له پیشیش نه کاروبار و نه روژی بهسهردا تیپهریوه ، هه بوونی بوونه وهران و نه بوونیان ههمان شته ، نهگهر نا ده بوونه به شیک له تاکو ته نهایی خودا ، نه مهش کهموکوریه ، خودا تاک و تهنها و بی کهم و کوریه ، ههرکات خۆت بهم شیوهیه ناسی بهی زیادکردنی کهسوکار و هاوبهش و هاوهل بۆ خودای گهوره ، نهوه به راستی ناسیوته ، ههر بۆیه په یامهین (سه لهوات لهسهر خوی و بنه ماله کهی) زانی و بینی که هیچ شتیک بوونی نییه جگه له خودا ، پاشان نامازه ی کرد بۆ نهوه ی که ناسینی خود بریتیه لا ناسینی خودای گهوره ، واتا خۆت بناسه ، واتا هه بوونت بناسه کهوا تو نیت ، به لام تو نایز نیت ، واتا بزانه که هه بوونت بوون نییه ، نه بوونیش نییه ، نه بوونت ههیه و نهش له ناو دهچیت ، نهش بوونت نیه و نهش له ناو ناچیت ، هه بوون و

نهبوونت ههبوونی ئەوه بەبێ ههبوون و لهناوچوون ، چونکه خودی ههبوون و نهبوونی تۆ ههبوونی ئەوه ، ئەوهش چونکه ههبوونی ئەو خودی ههبوون و لهناوچوونی تۆیه ، نەگەر شتەکانت بێنی بەبێ بێنی شتی تر لهگەڵ خودا و لهپێناو خودادا ئەوا بزانه که ئەوه ، ئەوکات خۆت ناسیوه ، ناسینی خود بەم شتیهیه ، بریتیه له ناسینی خودا بەبێ شک و گومان ، نه شتیک له نیستا و رابردوو ههیه که لهپێناو ئەو و بۆ ئەو نهبیت ، نەگەر که سێک پېرسنیت : نایا رینگای گهیشتن به خوا چیه ؟ تۆ دهلنیت : جگه له خۆی کهس نییه ، شتیک نەگەر یهکیک بیت ئەوه ناگات به خۆی

له وهلامدا دهلنیم : گومانی تیدا نییه که له راستیدا ئەوه نه گهیشتنه و نه لیکدرابرا نه ، نه دوورکهوتنهوهیه و نه نزیکهوتنهوه ، چونکه بهیهکهگهیشتن تهنها لهنیوان دوواندا روودهات ، نەگەر هاتوو یهکیک بوون ، ئەوا نه جیابوونەوه و نه پینگهیشتن ههیه ، کهسی گهیشتنوو پێویستی به دوو شتی یهکسان یاخود نایهکسان ههیه ، نەگەر یهکسان بن ئەوا دوو شتن ، نەگەر یهکسانیش نهبن ئەوا دهبنه دژ ، خودای گهورهش بهدووره لهوهی هاوشنیه و هاوهل و کهسی ههبیت ، بۆیه گهیشتنه بهبێ گهیشتن و نزیکیه بهبێ نزیکی و دووریه بهبێ دووری ، بهمهش دهگات بهبێ ئەوهی بگات ، نزیکه بهبێ ئەوهی نزیک بکهوتنهوه ، دووره بهبێ ئەوهی دوور بکهوینت.

نەگەر بوتریت : تیگهیشتن که گهیشتن بهبێ گهیشتن واتا چی ، بهلام نایا نزیکبوونەوه بهبێ نزیکبوونەوه و دوورکهوتنهوه بهبێ دوورکهوتنه واتا چی ؟ له وهلامدا دهلنیم : تۆ له سههرتای نزیکبوون و دوورکهوتنهوه هیچ نهبوویت جگه له خودا ، بهلام خۆت نهناسیبوو ، نهتدهزانی که تۆ ئەویت بهبێ خۆت ، ههركات گهیشتنیت به خودا ، واتا که خۆت ناسی بهبێ ههبوونی پیته زانراوهکانی عیرفان ، دهزانیت کهوا تۆ ئەو بوویت ، پیشتر نهتدهزانی که تۆ ئەویت ، یاخود جگه له ئەویت ، نەگەر چاوی دلّت کرایهوه و گهشتیته خوداناسن ، دهزانیت کهوا خودات ناسیوه به خۆی نهوهک به خۆت ، بۆنمونه : تۆ نازانیت که ناوت مهحموده ، ناسراویشیت به مهحمود ، ناو و ناسینهکهشت له راستیدا یهکیکن ،

لهوانهیه پښت و ابښت ناوت موحه‌مه‌ده دواتر بزانیټ که تو م‌حمودیت ، لیره‌دا هه‌بوونت به پریاردانه ،
ناوی م‌حمود و ناسین به موحه‌مه‌ده له‌سهرت لاچوو به‌وهی که خودی خوت زانیټ که تو م‌حمودیت ،
نه‌بویت به م‌حمود هه‌تا ناوی موحه‌مه‌ده لانه‌برد ، نه‌وه‌ش خودی هه‌بوونته ، چونکه له‌ناوچوون و
نه‌مان دواي جیگیرکردنی هه‌بوونه ، و جیگیرکردنی هه‌بوونت له‌گه‌ل هه‌بوونی خودا هاوه‌ل و
هاوبه‌ش‌دانانه بو خودا ، به‌م نمونه‌یه هیچ له م‌حمود که‌م نه‌بووه‌وه و نه‌ش موحه‌مه‌ده له‌ناوچوو و
فه‌نابوو له م‌حمود ، نه‌ش م‌حمود چوو ناو م‌حمود ، نه‌ش لیوهی درچوو ، دواي نه‌وهی م‌حمود
خوی ناسی که م‌حموده نه‌وه‌ک موحه‌مه‌ده ، نه‌وا خوی به خوی ناسیوه نه‌وه‌ک به موحه‌مه‌ده ، چونکه
موحه‌مه‌ده بوونی نه‌بووه له به‌ره‌تدا ، به‌لکو م‌حمود به‌ره‌ت و بنچینه‌که‌یه ، (خودا بوونی هه‌بوو و
هیچ شتیکی له‌گه‌ل نه‌بوو نیستاش هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌یه) ، که‌واته ناسه‌ر و ناسراو یه‌کیکن ، گه‌یشتوو و
پښه‌یشتراو یه‌کیکن ، بینه‌ر و بینراو یه‌کیکن ، خوشه‌ویست و خوشویستراو یه‌کیکن ، ناسه‌ر سیفه‌تیټی
و ناسراو خودی خویته‌ی ، وه‌سفه‌ر و وه‌سفه‌راو خویته‌ی ، سیفه‌ت و وه‌سفه‌راو یه‌کیکن ، نه‌مه‌یه
روونکرده‌وهی (نه‌وهی خوی بناسیټ نه‌وا خودا ده‌ناسیټ) ، هه‌رکه‌س نه‌م نمونه‌یه تی بگات ، ده‌زانیټ
که‌وا نه‌گه‌یشتن هه‌یه و نه‌جیاپوونه‌وه ، نه‌وکات که‌سی ناسه‌ر ده‌زانیټ که خویته‌ی ناسراوه‌که ، و
بینه‌ر هه‌ر خوی بینراوه ، گه‌یشتوو هه‌ر خوی پښه‌یشتراوه ، که‌سی تری پی نه‌گه‌یشتوو و که‌سی
تریش لیوهی جودا نه‌بووه ، نه‌وهی له‌مه‌ه تی‌بگات رزگاری ده‌بیت له هاوه‌ل و هاوبه‌ش دانان بو خودا ،
نه‌گه‌رنا رزگاری نابیت له هاوبه‌ش و هاوه‌ل‌دانان ، زوربه‌ی خوداناسان که وا ده‌زانن خویان ناسیوه و
به‌مه‌ش خودایان ناسیوه ، نه‌وه‌یه که نه‌وان هه‌بوونیان نه‌ماوه ، و وتوویانه که ریگاکه ناسان نابیته‌وه
به‌پی فه‌نابوون یاخود فه‌نا له فه‌نابووندا ، نه‌مه‌ش به‌هوی تینه‌گه‌یش‌تتیان له فه‌رمايش‌تی په‌یامه‌ین
(سه‌له‌وات له‌سهر خوی و بنه‌ماله‌که‌ی) ، نه‌وه‌ش به‌هوی گومان‌یردنیان که به‌مه‌ه هاوبه‌ش و هاوه‌ل‌دانان
ده‌سره‌نه‌وه ساتیک له‌په‌ر نه‌هیش‌تتی هه‌بوونیان ، واتا فه‌نابوونی هه‌بوونیان ، ساتیکیش له‌په‌ر

فەنابوونيان لە فەنادا ، ساتتیکیش بۆ نەمان و ساتتیکیش بۆ ونبوون ، ئەمانەش هەمووی نامازەن بۆ
 هاوێل و هاوبەشدانان ، چونکە نەوێ پێی وابێت شتیکە جگە لە خودا ، و لەناوچیت بە هەبوونی
 خودا ، ئەوا جیگیرێ کردوووە کەوا شتیک هەبوووە جگە لە خودا ، نەوێش جیگیرێ بکات کە جگە لە
 خودا شتیکێ تر هەبێ ، ئەوا هاوێلی داناو بۆ خودای گەورە ، خودا ئەوان و نێمەش رینوینی بکا بۆ
 رینگای دروست بە رحیم و بەزەیی خۆی ، پشت و پەنایەکمان نییە جگە لە خودای گەورە و مەزن
 دەئیم :

ظننت ظنونا بأنك أنت وما أن تكون ولا قط كنت

فإن أنت أنت فإنك رب وثاني اثنين دع ما ظننت

وات دەزانی تۆ خۆتیت ، نە دەبیت و نەش بویت ، نەگەر تۆ خۆت بیت ئەوا تۆ خودایت ، ناشکرێ دوو
 خودا هەبێ نەمە لە مێشکت لا بدە

فلا فرق بين وجودكما فما بان عنك و لا عنه بنت

فإن قلت جهلا بأنك غير خشنت و إن زال جهلك لنت

جیاوازی لە نیوان بونی تۆ و ئەو نییە ، نە ئەو لە تۆ لاجوووە و نەش تۆ لە ئەو ، خۆ نەگەر بە نەزانی
 بئیت کە جگە لە ئەویت ، هەڵەت کرد ، نەگەر نەزانیەکەت لەسەر لاجواوێ پاشگەز دەبویتەووە

فوصلك هجر و هجرک وصل وبعذك قرب بهذا حسنت

دع العقل وافهم بنور انكشاف لنلا يفوتك ما عنه صنت

ولا تشرك مع الله شيئا لنلا تهون و بالشرك هنت

گه‌شنتت پئی کۆچکردنته و کۆچکردنت گه‌شنتته پئی ، دووریشته لهو نزیکیته بهمه تیبگه ، واز له عه‌قل بینه و به رووناکی کهشف تیبگه بۆ نهوهی هیجت بهسه‌ر تینه‌په‌ریت ، له‌گه‌ل خودا هیچ شتیک مه‌که به هاویه‌ش و هاوه‌ل ، بۆ نهوهی نه‌که‌ویته هه‌له و به هاوه‌لدانان رینگا ون نه‌که‌یت

نه‌گه‌ر یه‌کێک بئیت : تۆ ناماژه بهوه ده‌که‌یت که‌وا ناسینی خۆت پریتییه له ناسینی خودا ، و ناسه‌ر خودی خۆی جگه له خودایه ، جگه له خوداش چۆن خودا ده‌ناسیت ؟ نهوه‌شی خودا نه‌ناسیت چۆن پئی ده‌گات ؟ له وه‌لامدا ده‌لئیم : هه‌رکه‌س خۆی بناسیت ده‌زانیت که هه‌بوونی بوون نییه ، نه‌بوونیش نییه ، به‌لکو هه‌بوونی نهو بوونی خودایه به‌پئی تیکه‌لبوونی بوونی به بونی خودا ، و به‌پئی نهوهی بوونی بچیته ناو بوونی خوداوه ، و به‌پئی نهوهی بوونی ده‌ربچیت له بوونی خودا ، و به‌پئی هه‌بوونی له‌گه‌لیدا یاخود له‌ناویدا ، و بوونی خۆی بئی شک بهوه ده‌بینیت که هه‌بووه پیش نهوهی هه‌پیت به‌پئی له‌ناوچوونی هه‌بوونی ، و به‌پئی له‌ناوچوون به‌فه‌نا ، له‌به‌ر نهوهی له‌ناوچوونی شتیک پئویستی به‌جیگر بوون و هه‌بوونی هه‌یه سه‌ره‌تا ، هه‌بوونی شتیکیش به‌خۆی پئویست ده‌کات که خۆی دروست کردبیت و پیشتر هه‌بویت ، نهوه‌ک به‌ده‌سه‌لات و توانای خودا ، نه‌مه‌ش مه‌حاله و زۆر روونه که نابیت ، ده‌رکه‌وت که نهوهی باسمان لئوه‌کرد نهوه‌یه که نهوهی خۆی ده‌ناسیت نهوه و اتا خودا له‌رئی خودی خۆیه‌وه ده‌ناسیت ، چونکه خودی خۆی ته‌نها نهو(خودا) یه ، په‌یامه‌ینه‌ریش (سه‌له‌وات له‌سه‌ر خۆی و بنه‌مانه‌که‌ی) هه‌ر مه‌به‌ستی له هه‌مان هه‌بوون بووه ، نهوهی به‌م پینگه و پله‌یه بگات نه له رووکه‌ش و نه له په‌نه‌اندا بوونی خۆی نابینیت ، به‌لکو ته‌نها بوونی خودا ، قسه و وته‌ی خۆیشی به‌فه‌رمایشتی خودا ده‌زانیت ، کرده‌وه‌کانیشی به‌کرده‌وهی خودا ، و بانگه‌وازکردنی بۆ نهوهی که خودا ده‌ناسیت ، له راستیدا بانگه‌وازه بۆ ناسینی خودی خۆی ، و بانگه‌وازکردنی بۆ ناسینی خودی خۆشی ، له راستیدا بانگه‌وازه بۆ ناسینی خودا ، به‌لام تۆ نه بانگه‌وازه لهو بیستوووه ، نه کرده‌وه له‌وه‌وه ، بوونی نهو به‌جگه له بوونی خودا ده‌بینیت ، وه‌ک چۆن خۆشت به‌جگه له خودا ده‌بینیت ، به‌هۆی نه‌زانین و خۆنه‌ناسینت ،

ئیماندار ئاوینه‌ی ئیمانداره ، ئەو هەر ئەوه ، و اتا له تیروانینی یه‌کتر یه‌کین ، چاوی چاوی خودایه و تیروانینی تیروانینی خودایه به‌بێ چۆنیه‌تی ، نه ئەو ئەوه به چاوت و نه به زانست و تیگه‌یشتن و وه‌هم و گومان و بینیت ، به‌لکو ئەو خۆیه‌تی به چاو و زانست و تیروانینی خۆی

نه‌گەر که‌سیک وتی : من خودام ، گویی ئیبه‌گه‌ره نه‌وه‌ک له که‌سی تر ، چونکه خودای گه‌وره خۆی به خۆی ده‌فه‌رمویت : (من خودام هیچ خودایه‌ک جگه له من نییه {طه- ٤١}) ، به‌لام تو پێی گه‌یشتووت ، نه‌گەر بگه‌یت به‌وه‌ی ئەو پێی گه‌یشتوووه ، تیده‌گه‌یت چی ده‌ئیت ، و ئەوه ده‌ئیت که ئەو ده‌ئیت ، ئەوه ده‌بینیت که ئەو ده‌بینیت ، که‌واته : هه‌بوونی شته‌کان بوونی خودایه به‌بێ بوونی ئەوان ، بۆیه مه‌که‌وه گوومانه‌وه ، وه‌ها وینایی مه‌که که‌وا بونه‌وه‌ران خودا بن ! ، هه‌ندیک له خوداناسان فه‌رموویانه : (سو‌فی بونه‌وه‌ر نییه - دروستکراو نییه) ، نه‌وه‌ش دوا‌ی نه‌وه‌ی درکیکی ته‌واویان کرد و گومانیان ره‌ویه‌وه ، نه‌م پارووه‌ش بۆ ئەوانه‌یه که گه‌روویان له هه‌ردوو گه‌ردوون فراوانتره ، نه‌گه‌رنا هه‌رکه‌س گه‌رووی به ئەندازه‌ی هه‌ردوو گه‌ردوون بێت ئەوا هاو‌را نابیت ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له هه‌ردوو گه‌ردوون گه‌وره‌ترن ، که‌واته : بزانه که‌وا بینهر و بینراو ، به‌دیه‌ینهر و به‌دیه‌ینراو ، ناسه‌ر و ناسراو ، دروستکه‌ر و دروستکراو ، درک پیکه‌ر و درک پیکراو یه‌کین که هه‌بوونی خۆی به هه‌بوونی ده‌بینیت ، و درکی هه‌بوونی به بوونی ئەو ده‌کات ، به‌بێ چۆنیه‌تی درک پیکردن و بینین و زانین ، به‌بێ هه‌بوونی پیه‌ته‌کاتی وینایی درک پیکردن و بینین و زانین ، وه‌ک چۆن هه‌بوونی بێ چۆنیه‌تی و ناسینی به‌بێ چۆنیه‌تی و درک پیکردنی بێ چۆنیه‌تی و بینینی خودی خۆی بێ چۆنیه‌تی.

نه‌گەر یه‌کێک بپرسیت و بئیت : به چ تیروانینیک پروانینه شته جوان و شته پسه‌کان ، ئایا نه‌گه‌ر (ریقنه) یاخود (پشقل) یکمان بینی بئین ئەمه‌ خواجه !!؟ له وه‌لامدا ده‌ئیم : په‌نا و گه‌وره‌یی به‌خودا که شتی‌ک له‌م شتانه بێت ، قسه‌ی ئیبه‌گه‌ل که‌سانیکه که ریقنه به ریقنه نابینن و پشقل به پشقل نابینن ، ئیبه‌گه‌ل که‌سانیکه‌مانه که چاوی دلایان کراوه‌یه ، نه‌ک هه‌مووی ، چونکه هه‌رکه‌س خۆی نه‌ناسیت

،ئەوا نابىست و نابىنايه ، و ھەستا بىستن و بىنىنى بۆ نەگەر تەھو ، ناگات بە ئەو ماناينانەى مەبەستمانە ، ئەو گفتوگۆيەش لەگەل خودايە نەك لەگەل جگە لەو ياخود لەگەل نابىستىك ، ئەو ەى بگاتە نەم پلە و پىنگەيە دەزانىت كە جگە لە خودا نىيە ، قسەى نىمە لەگەل ئەوانەيە كە تىدەكۆشن لە پىناو داواكردى خودا ناسىن ، و داواكردى خود بۆ ناسىنى خودا ، بەناو دلىاندا وينەى داواكارىك دەبىنىت كە تامەزرۆيە بۆ خودا بەبى نىياز و مەبەستىك.

ئەگەر كەسىك بىرسىت و بلىت : خودا چاوەكان نابىبن بەلام تۆ پىچەوانەى ئەمە دەلىت ، نایا مەبەستى قسەكەت چىيە ؟

لە وەلامدا دەلىم : ھەموو ئەو ەى وتمان مانايە بۆ فەرمايشتى خودا : (چاوەكان دركى پى ناكەن و ئەو درك بە چاوەكان دەكات {الانعام-۱۰۳}) ، واتا ھىچ كەسىك ، و ھىچ چاوىكى لەگەل نىيە كە دركى پى بكات ، ئەگەر لە بووندا جگە لە خۆى ھەبىت ، ئەوا دەبوو دركى پى بكردايە ، خودا ھۆشيارى كردووين و فەرموويەتى (چاوەكان دركى پى ناكەن) ، ئەمەش چونكە جگە لە خۆى كەسى تر بوونى نىيە ، واتا : كەس جگە لە خۆى دركى پى ناكات ، بەلكو خۆى دك بە خۆى دەكات و خۆى خودايە و كەس جگە ئەو بوونى نىيە ، ئەو درك پىكەرە بۆ خودى خۆى بە خودى خۆى نەك كەسى تر ، چاوەكان دركى پى ناكەن ، چونكە بىنىنىك نىيە جگە لە ھەبوونى ئەو

ھەر كەس بلى : بە چاوى دركى پىناكرىت چونكە چاوى بەدەيھىنراو ە و بەدەيھىنراوئىش درك بە شتىكى كۆنى بىسەرەتا ناكات ، ئەوا ئەم كەسە خودى خۆى نانسىت چونكە ھىچ شتىك و تەنانەت چاوەكانئىش بوونىان نىە جگە لە ئەو نەبىت ، ئەو درك بە ھەبوونى خۆى دەكات بەبى ھەبوونى درك پىكردن ، و بەبى چۆنىەتى بۆ جگە لە خۆى ، ھەر بۆيە وتم:

عرفت الرب بالرب بلا شك و لا ريب

فذاتي ذاته حقا بلا نقص و لا عيب

خودام به خودا ناسی بهیئ شک و گومان ، خودی من خودی نهوه ، بهیئ کهم و بهیئ کهموکوری

ولا غيران بينهما فنفسي مظهر الغيب

ومن عرفته نفسي بلا مزج و لا شوب

دووانی جودا لهئیوانیان نییه ، خودی من دهرخهاری پهنهانه ، و نهوهی ناسیم ههر خودی خوَم بوو بهیئ

تیکهَل بوون و جودا بوون

وصلت وصول محبوب بلا بعد و لا قرب

ونلت عطاء ذي قدم بلا من ولا سبب

گهیشتم به ههزهرتی یار ، بهیئ دووری و بهیئ نزیکی ، بهیئ هو و بهیئ منهتکردن زوری پین بهخشیم

ولا فنيت له نفسي ولا تبقى لذي ذوب

ولكن قد تعرت منك عن عبد و عن رب

نه خودی خوَم بو نهو لهناویرد که جودا ببهمهوه ، نهش تیکهَل بووم لهگهلی و تییدا بتویمهوه ، بهلام

نهوهی جودای کردینهوه نهوهبوو ، که تو خودایت و منیش بهنده

نهگهر کهسیک بپرسیت و بلئیت: تو بوونی خودا دهسهلمینیت و ههموو شتیک نهفی دهکهیت ، نهی نه

شتانه چییه که دهییئین ؟

له وه لآمدا ده لآيم : نهم پله و پيگاننه له گهل نهو كه سانهن كه جگه له خودا هيچ نابيين ، ههر كهس شتيك جگه له خودا ببيني نهوا وه لآم و پرسيارمان له گهلي نيه ، چونكه نهو تنها نهوه ده بيني كه ده بينيت ، ههر كهس خوي بناسيت ، جگه له خودا هيچ نابيينيت ، ههر كهس شتيك نهواسي نهوا خودا نابيينيت ، ههموو جاميك بهوه پر ده بينيت كه تبي ده كريت ، زور روونكر دنه وه مان له سهر نهم جوره قسانه داوه پيشتر ، نهوهي نه بينيت ، نه ده بينيت و نه تيده گات و نهش درك ده كات ، ههر كهس شتيك بينيت ، نهوا ده بينيت و تيده گات و دركي پيده كات ، نهوهي گه شتيك ناماز هيك بوي بهسه ، نهوهشي نه گه شتيك نه به ناماز تيده گات و نه به فيربوون ، نهش به وردبوون نهوه و پيزانين و دهسته واژه و عهقل و زانست كه به دهستي به بينيت ، مه گهر له حاله تيكدا كه له خزمهت شيخيكي كاملي پيگه شتوو بيت ، ماموستا يه كي چاك و ليهاتوو و به توانا تا بيخاته سهر ريگاي روونايي ، و نهميش شويني بكه ويت و بيگه يه نيته مه بهسته كه پشت به خوا ، خوداش رينويني نهوانه ده كات كه ده يه ويت بو ريگا راسته كه ي ، خودا نيمه و نيوهش سهر بهرز و سهر فراز بكات بو نهوهي خوي پبي خوشه و ده يه ويت ، به سهر ههموو شتيك ده سه لاتدار و به توانايه ، و صلى الله على سيدنا محمد و آله و صحبه وسلم .

